

tober 1837 § 19 og Anordningen af 13de August 1841 § 23.

Indenrigsministeriet er overhovedet ved Udarbejdelsen af det foreliggende Lovudkast gaaet ud fra, at man i samme burde indskrænke sig til at fastsætte Hovedbestemmelserne for Handelspladsens fremtidige Næringsforhold og communale Stilling, medens det derimod forbeholdes Regjeringen ved et Regulativ at give alle de detaillerede Forrifter i sidstnævnte Henseende, selvfølgelig dog, som ovenanthydet, i Overensstemmelse med de øvrige derom i Kongeriget gjældende Regler. Udførelsen af det nemlig i og for sig maa ansees for mindre heldigt at ordne den udførligere Detail af disse Forhold gennem Love, hvorved det til Skade for Communerens Frihed og Selvstændighed gjøres vanskeliggere at kunne faae selv uvæsentlige Forandringer i samme foretagne, saaledes turde dette særlig være uheldigt med Hensyn til Marstal, hvis tidligere Stilling under en aldeles forskjellig Lovgivning, og hvis i flere Retninger, saaledes med Hensyn til Politi-, Bygnings-, Brand- og Havnevæsen, mindre udviklede Forhold gjøre det ønskeligt, at der indrømmes Regjeringen en noget friere Haand ved den første Ordning af dens Anliggender. Dertil kommer, at de ligeledes for Liden Nagsdagen foreliggende tvende Lovudkast om Styrelsen af Kjøbstædernes og af Sognecommunerens og Amtens communale Anliggender ikke ere paatænkte at skulle gjælde for Handelspladserne (see sidstnævnte Udcasts § 26), idet Ordningen af disse communale Forhold er forbeholdt en senere Lov; skulde man nu give en detailleret Lov om Marstals communale Forhold, maatte den affattes i Overensstemmelse med de for de øvrige Handelspladser gjældende Regler og vilde altsaa efter al Rimelighed meget snart atter være at forandre. Indenrigsministeriet troer derhos saameget mere at turde vente, at man vil indrømme Regjeringen den omhandlede Myndighed, som der, medens Silkeborgs og Frederiksbergs communale Forhold ere ordnede i deres Details ved Love, nemlig Regulativ af 20de Marts 1855 og Lov af 29de December 1857, derimod for Nørresundbys Vedkommende blev indrømmet den en

lignende Myndighed ved Lov af 16de Februar 1856, jfr. Bekjendtgjørelsen af 17de October 1858, ligesom Frederiksbærks communale Forhold ere ordnede ved et allerhøiest stadfæstet Regulativ af 2den Juni 1850.

Med Hensyn til Lovudkastets enkelte Paragrapher skal endnu bemærkes Følgende:

Bed § 1.

Da Marstal Handelsplads ved Regulativet af 26de Februar 1861 i Henseende til Næringsdrift i det Hele var stillet lige med de flessvigste Kjøbstæder, kun at der ikke var indrømmet den nogen Forbudskreds (Regul. §§ 3 til 11), turde den nu i saa Henseende være at behandle efter de for de kongerigste Kjøbstæder gjældende Regler, kun at de til Fordeel for disse i Næringslovens § 28, 54 og 57 fastsatte Afstandsbestemmelser ligesaalidt komme til Anvendelse paa den som paa de øvrige kongerigste Handelspladser; den i Næringslovens § 55 omhandlede Afstandsbestemmelse bør Indenrigsministeriet derimod være bemyndiget til ogsaa at gjøre gjældende til Fordeel for Marstal, hvad der turde være saameget mere billigt, som Høkerhandel hidtil ikke har kunnet drives i Handelspladsens Nærhed uden i Henshold til særlig Bevilling, som kun vanskeligt meddeltes.

Som ovenfor fremhævet, medførte ifølge Regulativet af 1861 Borgerstab i Marstal Ret til at drive al Slags borgerlig Næring uden Undtagelse. Medens dette nu selvfølgelig ikke vil kunne komme til Anvendelse paa dem, der efter 1ste April 1867 erhverve Borgerstab i Handelspladsen, bør derimod de, der inden den Tid have erhvervet Borgerstab dersteds, eller som, uden at erhverve saadant, hidtil have havt en lignende Ret (see Regulativets § 10), fremdeles beholde denne, men da dette allerede maa ansees tilstrækkelig hjemlet ved § 12 i Loven af 16de Februar d. A. angaaende Kongerigets Rets Indførelse i de forhen flessvigste Distrikter (jfr. Loven af 29de December 1857 §§ 8 og 97), behøver ingen Bestemmelse derom at optages i nærværende Lovudkast.

Bed § 2.

Naar det i første Stykke af denne § er